

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз Пр 16/2026
10.06.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Јасмине Васовић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у прекршајном предмету окривљеног АА, због прекршаја из члана 330. став 1. тачак 23) у вези члана 247. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, одлучујући о захтеву за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва ПТЗ бр.166/26 од 18.05.2026. године, поднетом против правноснажних пресуда Прекршајног суда у Прокупљу Пр.бр.3442/25 од 16.12.2025. године и Прекршајног Апелационог суда, Одељење у Нишу П 213 Прж.28488/2025 од 04.02.2026. године, у седници већа одржаној дана 10.06.2026. године, већином гласова, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва ПТЗ бр.166/26 од 18.05.2026. године, поднет против правноснажних пресуда Прекршајног суда у Прокупљу Пр.бр.3442/25 од 16.12.2025. године и Прекршајног Апелационог суда, Одељење у Нишу П 213 Прж.28488/2025 од 04.02.2026. године.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Прокупљу Пр.бр.3442/25 од 16.12.2025. године окривљени АА оглашен је одговорним због извршења прекршаја из члана 330. став 1. тачак 23) у вези члана 247. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима и осуђен на новчану казну у износу од 80.000,00 динара. Окривљени је обавезан на плаћање трошкова прекршајног поступка.

Пресудом Прекршајног Апелационог суда, Одељење у Нишу П 213 Прж.28488/2025 од 04.02.2026. године одбијена је као неоснована жалба браниоца

окривљеног, а пресуда Прекршајног суда у Прокупљу Пр.бр.3442/25 од 16.12.2025. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда јавни тужилац Врховног јавног тужилаштва поднела је захтев за заштиту законитости ПТЗ бр.166/26 од 18.05.2026. године, због битне повреде одредаба прекршајног поступка у смислу члана 264. став 2. тачка 4. у вези члана 182. и члана 243. став 2. Закона о прекршајима, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и списе предмета врати првостепеном прекршајном суду на поновни поступак и одлуку.

Врховни суд је одржао седницу већа о којој је, у смислу члана 286. став 2. Закона о прекршајима, обавестио Врховног јавног тужиоца који седници није присуствовао, на којој је размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва је неоснован.

Захтевом за заштиту законитости се наводи да суд пре доношења решења о покретању прекршајног поступка није испоштовао процесне одредбе и није испитао да ли захтев за покретање прекршајног поступка садржи све оно што је прописано одредбом члана 181. Закона о прекршајима, да би у случају постојања недостатака, које је суд уочио, али тек у фази поступка, требало да поступи по одредбама члана 182. Закона о прекршајима. Наиме, у фази поступка када је решењем покренут прекршајни поступак и када је рочиште већ заказано, а затим одложено, првостепени суд је након уочавања да захтев за покретање прекршајног поступка садржи недостатке у погледу чињеничног описа прекршаја, које у претходном поступку није уочио и отклонио, једино био дужан да отвори претрес и тада евентуално омогући подносиоцу захтева да исти уреди у смислу члана 243. став 2. Закона о прекршајима. Дакле, суд није могао да тражи уређење захтева за покретање прекршајног поступка од подносиоца на наведени начин, као ни изјашњење окривљеног и његовог браниоца преко дописа, већ је једино могао да све то спроведе на претресу који је био дужан да одреди и на који би позвао и окривљеног и његовог браниоца, као и подносиоца захтева за покретање прекршајног поступка. Из свега произилази да је уређење захтева у смислу допуне његове обавезне садржине суд могао наложити једино у претходној фази поступка односно пре његовог покретања, а измену садржине поднетог захтева за покретање прекршајног поступка у погледу чињеничног описа прекршаја подносилац захтева може једино извршити на претресу, који је суд дужан да одреди у смислу члана 239. став 1. Закона о прекршајима.

Из списка предмета произилази да је захтев за покретање прекршајног поступка поднет 03.04.2025. године. Суд је дана 16.05.2025. године решењем

Пр.бр.1401/2025 покренуо прекршајни поступак. Рочиште је заказано за 02.07.2025.године, које је одложено, а дана 03.07.2025. године издата је наредба МУП РС, СПИ Прокупље да у року од 10 дана од пријема наредбе уреди захтев за покретање прекршајног поступка јер не садржи потпуни чињенични опис прекршаја. Дана 08.07.2025. године достављен је уређен захтев за покретање прекршајног поступка, заказано је још једно рочиште за 04.08.2025. године, које је одложено, а дана 06.08.2025. године донета је пресуда која је по жалби браниоца укинута. Дана 10.07.2025. године окривљеном је упућен позив у коме му је достављена и допуна захтева за покретање прекршајног поступка као и браниоцу која се дописом изјаснила у вези допуне захтева, након чега је 16.12.2025. године донета пресуда Прекршајног суда у Прокупљу Пр.бр.3442/25, која је потом потврђена пресудом Прекршајног Апелационог суда, Одељење у Нишу П 213 Прж.28488/2025 од 04.02.2026. године, а против којих је поднет захтев за заштиту законитости.

Одредбом члана 182. став 1. Закона о прекршајима је прописано да се захтев за покретање прекршајног поступка подноси у онолико примерака колико има окривљених и један примерак за суд, а ако захтев не садржи све податке из члана 181. овог закона, затражиће се од подносиоца захтева да га у одређеном року допуни.

По налажењу овога суда, иако је суд прво донео решење о покретању прекршајног поступка, па након тога донео наредбу подносиоцу захтева да уреди захтев за покретање прекршајног поступка јер не садржи потпуни чињенични опис прекршаја, на који начин је поступио супротно одредби члана 182. Закона о прекршајима, наведена повреда одредаба прекршајног поступка није утицала, нити је могла да буде од утицаја на доношење законите и правилне пресуде обзиром да је суд дана 10.07.2025. године окривљеном и браниоцу упутио позив у чијем прилогу је достављена и допуна захтева за покретање прекршајног поступка, а бранилац окривљеног се дописом изјаснила у вези допуне захтева, те суд оваквим поступањем у току прекршајног поступка није повредио право одбране.

Сходно наведеном, Врховни суд је, налазећи да побијаним правноснажним пресудама није учињена повреда закона из члана 264. став 2. тачка 4. Закона о прекршајима, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва, на основу члана 287. став 3. Закона о прекршајима наведени захтев одбио као неоснован.

**Записничар-саветник,
Весна Зарић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Милена Рашић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић